

[Grethe Fenger Møller]

så kunne det vel egentlig være rimeligt, om vi sagde, at 27 år er nok til at kunne se, at en idé er rigtig og bør gennemføres.

Jeg har ikke så mange bemærkninger til arbejdsministeren, som jo talte om, at formålet med ændringsforslagene var at bringe det radikale venstre i en vanskelig situation, at genere det radikale venstre. Er det egentlig ikke en mærkelig måde at argumentere på? Et parti kommer med nogle synspunkter og siger: vi mener også, dette er rigtigt, men vi mener, at jeres forslag ikke er godt nok; vi har nogle ideer, nogle tanker, det skal være bredere, der skal mere med ind i det. Så siger vi: o.k., lad os se på det. Er det ikke udtryk for det samarbejdende folkestyre, som vi har brug for? Arbejdsministeren siger, at vi kommer med politisk drilleri. For os er det ikke politisk drilleri. Vi har arbejdet med det i 27 år og betegner denne sag som meget alvorlig. Men arbejdsministeren har jo lov til at opfatte tingene, som han nu gerne vil.

Hr. Hans Jørgen Jensen sagde, at det, forslagsstillerne og de partier, som støtter dette lovforslag, gjorde, var, at vi angreb aftalefriheden i den dybeste betydning. Nej, det gør vi ikke. Vi siger, at der fortsat skal være aftalefrihed, at man skal have ret til at være medlem af en faglig organisation. Men det, vi vender os imod, er tvangen, tvangen, der går på, at man skal være medlem af en organisation, eller at man skal være medlem af en ganske bestemt organisation.

Jeg synes, at såvel arbejdsministeren som hr. Hans Jørgen Jensen er meget inkonsekvente i deres argumentation, for begge siger jo: vi mener ikke, at denne sag er gennemtænkt nok, vi mener, at den bør udsættes, den bør gennemarbejdes meget grundigt, og samtidig siger hr. Hans Jørgen Jensen direkte, at socialdemokratiet under ingen omstændigheder vil kunne medvirke til dette lovforslags gennemførelse. Er det ikke lidt inkonsekvent, og er det ikke forståeligt, at vi andre, der har arbejdet med dette problem i 27 år, nu føler, at tiden er inde til, at vi får en politisk stillingtagen og får løst dette meget vigtige spørgsmål?

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil bare for at rette en misforståelse hos fru Grethe Fenger Møller sige, at jeg sag-

de, at jeg forstod udmærket godt, at det radikale venstre kunne have en opfattelse af, at man skulle have gennemført en lovgivning på dette område. Men jeg sagde også, at jeg så ville anbefale det radikale venstre at tænke på det, som det radikale venstre hele tiden har sagt, at det skulle gennemarbejdes på en seriøs måde, inden det blev til lov. Det var et venneråd. Videre sagde jeg, at socialdemokratiet ikke ville være med til at gennemføre et sådant forslag. Der er intet inkonsekvent i det. Det synes jeg ikke skal have lov til at stå alene.

Poul H. Møller (KrF):

Blot et par enkelte bemærkninger. Arbejdsministeren. . . .

Første næstformand (Enggaard):

Der må være mere ro i salen.

Poul H. Møller (KrF):

. . . . skød mig i skoene, at hele hensigten med dette lovforslag var at bringe de radikale i vanskeligheder. Det har det naturligvis ikke været. Jeg sagde vistnok i min første ordførertale, at hensigten var at skabe frihed i vort land med hensyn til organisationstilhør, som det er tilsikret os både i Danmarks Riges Grundlov og – som jeg også nævnte det før – i menneskerettighedskonventionen.

Hensigten er ganske klar. Jeg formoder, at arbejdsministeren er enig med mig, når vi siger, at det er naturligt, at vi er interesseret i at få så bred en deltagelse, så bred en tilslutning til vort lille lovforslag, ligesom, regeringen naturligvis er det, når den fremsætter sine forslag. Det er en ganske naturlig ting. Politisk drilleri er der under ingen omstændigheder tale om fra vor side.

Vi finder, som jeg også sagde det før, at det er ganske normale rettigheder, som der ikke skulle være nogen tvivl i nogens hjerte om at vi må have. Vi tror ikke, det stormægtige LO behøver at frygte så meget, at der skulle komme disse små fagforeninger ved siden af LO. Jeg tror nok, de sidder så godt på magten, havde jeg nær sagt, at de ikke er sådan at rukke, selv om der kommer nogle enkelte mindre fagforeninger ved siden af dem.